

συνασιστική φωνή

Εκδίδεται από το Σωματείο Μικρασιατών
«Η ΝΕΑ ΣΙΝΑΣΟΣ»
Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών
ΓΡΑΦΕΙΑ: Αλιπέδου 27-29, 185 40 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
τηλ.-φαξ: 210 - 41 27 736, e-mail: neasin@otenet.gr

ΧΡΟΝΟΣ 36ος • Β΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ • ΦΥΛΛΟ 68 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Κοπή Βασιλειόπιτας 2015

Η ετήσια παραδοσιακή κοπή της βασιλόπιτας των Σινασιτών πραγματοποιήθηκε το **Σάββατο 10 Ιανουαρίου 2015** στην αίθουσα του Σωματείου μας στον Πειραιά, με την αθρόα προσέλευση Σινασιτών και φίλων, οι οποίοι ανταλλάξαν ευχές μέσα σε κλίμα εορταστικό και χαρούμενο.

Ιδιαίτερα διασκέδασαν οι μικροί μας φίλοι με την "πριγκίπισσα των νεραϊδών" να ζωγραφίζει τα χαρούμενα προσωπάκια τους ανάμεσα σε παιγνίδια δημιουργικά, ενώ στο τέλος της εκδήλωσης όλα τα παιδιά πήραν το δώρο τους. Κι όπως κάθε χρόνο, κληρώθηκε το "φλουρί" - χρυσό κωνσταντινάτο κι έτυχε στη μικρότερη της βραδιάς Σινασίτισσα, τη 2χρονη Σαβ-

βίνα Κουλούντζου (εγγονή του Σάββα Λεπτουργίδη) από τον κλήρο που τράβηξε η έτερη Σινασίτισσα, Νεφέλη Τριανταφυλλίδου, ενώ ένα βιβλίο "ΣΙΝΑΣΟΣ" της Ευαγγελίας Μπαλά κληρώθηκε στη Μαίρη Νικολαΐδου (σύζυγο του Νίκου Νικολαΐδη).

Και βέβαια, ακούστηκαν τα ιδιαίτερα σινασιτικά κάλαντα, τα οποία είναι γραμμένα από Σινασίτη λόγιο - άγνωστο και χρονολογούνται από τον 17ο - 18ο αιώνα.

*Γέρος φτωχός εκάθητο,
σ' ενός σπιτιού τήν πόρτα,
δυσένδντος, τρισένδντος
και πάλι κρωμένος...*

Η εκδήλωση έκλεισε με τις ευχές όλων για "Καλή Χρονιά"

Β.Π.

Τα παιδιά διασκεδάζουν. Στο κέντρο η μικρή Σαββίνα που κέρδισε το φλουρί.

Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση 2015

Την Κυριακή **29 Μαρτίου 2015** και ώρα 11.00 πραγματοποιήθηκε η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση στην έδρα του Σωματείου μας, μετά από σχετική πρόσκληση.

Μετά την εκλογή Προέδρου και Γραμματέως της Γ.Σ. (εξελέγησαν ο κ. Σάββας Λεπτουργίδης και η Δέσποινα Τσιλιπιδίου αντίστοιχα), το σώμα προχώρησε στη διαδικασία με τον απολογισμό των πεπραγμένων από τον Πρόεδρο κ. Σπύρο Ισόπουλο και τον ταμειακό απολογισμό από τον Ταμία του Δ.Σ. κ. Δημήτρη Μανδάλη, καθώς επίσης και τον προϋπολογισμό της νέας διαχειριστικής περιόδου.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της Ελεγκτικής Επιτροπής κ. Ερμής Πανσεληνάς, ανέγνωσε τη σχετική Έκθεση και κάλεσε το σώμα της Γ.Σ. να απαηθάζει τα μέλη του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη για τα πεπραγμένα και την οικονομική διαχείριση της τελευταίας διαχειριστικής περιόδου, και ενέκρινε τον προϋπολογισμό.

Ακολούθησε η ενημέρωση από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. Σπ. Ισόπουλο και ανάπτυξη του θέματος της δωρεάς από μεγάλο ευεργέτη του Σωματείου για την αγορά ακινήτου, όπως προβλεπόταν στη σχετική πρόσκληση.

Μετά από διεξοδική συζήτηση και τοποθέτηση των παρευρισκομένων γύρω από το συγκεκριμένο θέμα, ο Πρόεδρος της Γ.Σ. κάλεσε το σώμα σε ψηφοφορία για την αποδοχή ή μη της δωρεάς, καθώς και για την έγκριση αγοράς ακινήτου για τους σκοπούς του Σωματείου.

Το σώμα της Γ.Σ. με απόλυτη πλειοψηφία αποδέχθηκε την οικονομική δωρεά του ευεργέτη του Σωματείου και ενέκρινε την αγορά ακινήτου. Επίσης, εξουσιοδότησε τα μέλη του Δ.Σ. για την έρευνα κι επιλογή του κατάλληλου προς αγορά ακινήτου.

Κατόπιν των παραπάνω, και μη έχοντας άλλου θέματος προς συζήτηση, ο Πρόεδρος της Γ.Σ. έλυσε τη συνεδρίαση.

Απολογισμός πεπραγμένων Μάρτιος 2014 - Μάρτιος 2015

Ο πρόεδρος ζήτησε από το σώμα ενός λεπτού σιγή για τους Σινασίτες που έφυγαν την προηγούμενη χρονιά από κοντά μας και συνέχισε με τις δράσεις του Σωματείου:

- Λάβαμε μέρος στο αφιέρωμα Μνήμης στον Ελληνισμό του Πόντου, της Καππαδοκίας και της Κύπρου, του Δήμου Πειραιά, που πραγματοποιήθηκε από **24 Απριλίου έως 26 Μαΐου 2014**, στο νεοκλασικό κτήριο του Δήμου, στην οδό Κανθάρου με προβολές, έκθεση κειμηλίων, ομιλία και ▶

Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση 2015

παρουσίαση χορών και τραγουδιών της Καππαδοκίας και ιδιαίτερα της Σινασού.

- **Τον Ιούνιο** πραγματοποιήσαμε εκδρομή στη Σινασό και τη γύρω περιοχή, με συμμετοχή λίγων Σινασιτών και πολλών ταξιδιωτών, όπου παρουσία της Α.Θ.Π. Οικ. Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου Α΄ τελέστηκε εσπερινός στον Ιερό Ναό Αγ. Κων/νου και Ελένης στη Σινασό και την άλλη μέρα Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Τιμίου Σταυρού στη Τζαλέθα.

- **Στις 7 Σεπτεμβρίου** είχαμε το πανηγύρι της Αψηλής Παναγίας, με ικανοποιητική συμμετοχή.

Την ίδια ημέρα, τιμήσαμε τον δάσκαλο παραδοσιακών χορών κ. Βασίλη Καρφή για την πολύχρονη ανάδειξη των σινασίτικων χορών μέσα από τη διδασκαλία του και επίσης τιμήσαμε τον κ. Στέφανο Τσοθακίδη για την προσφορά του στο Σωματείο μας, ο οποίος ανέλαβε τα έξοδα σχετικά με την ψηφιοποίηση των αρχείων μας, επί σειρά μηνών.

- **Στις 13 - 14 Σεπτεμβρίου** συμμετείχαμε στις εκδηλώσεις μνήμης του μικρασιατικού ελληνοισμού που διοργάνωσε η ΟΠΣΕ.

Την προηγούμενη παρευρεθήκαμε στην ημερίδα που διοργάνωσε η Ομοσπονδία μας και η Περιφέρεια Αττικής στο ξενοδοχείο "Τιτάνια" με θέμα "Γενοκτονία των Ελλήνων στη Μικρά Ασία". Ο Αντιπρόεδρος της ΟΠΣΕ και Πρόεδρος του Σωματείου μας κ. Σπ. Ισόπουλος μίλησε με θέμα: "Η ιστορία της ΟΠΣΕ από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα" τονίζοντας τη συμβολή του Σωματείου μας στη δημιουργία και στην εν συνεχεία επίτευξη των σκοπών και στόχων της.

- Τη χρονιά που πέρασε, ολοκληρώθηκε η **έκδοση του μουσικού CD** μας, δηλαδή η εκτύπωση του σκληρού εξωτερικού φακέλου και το συνοδευτικό ενημερωτικό δεκαεξασέλιδο βιβλιαράκι. Το CD βρίσκεται πλέον στη διάθεση όλων.

- **Τον Δεκέμβριο, στις 7 του μηνός**, πραγματοποιήσαμε τον εορτασμό του Αγ. Νικολάου στην Αγ. Τριάδα Πειραιά και στις **13 του μηνός** την εκδήλωση "Οι Σινασίτες θυμούνται 90 χρόνια μετά..." στην αίθουσα της Παλαιάς Βουλής. Ως κύριος ομιλητής ήταν ο γθαφυρότα-

ΙΣΟΖΥΓΙΟ-ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 01/01-31/12/2014					
ΕΣΟΔΑ			ΕΞΟΔΑ		
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ		265,00	ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ		2347,08
ΔΩΡΕΕΣ		7077,50	ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΤΙΡΙΩΝ		99,80
ΧΟΡΗΓΙΕΣ		0,00	ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ		4437,77
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ		6785,87	ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ		4471,47
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	14128,37	ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ		300,00
			ΕΚ ΜΕΤΑΦΟΡ. ΧΡΗΣΗΣ 2013		3029,38
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔ+ΥΠΟΛ 2013	17157,75	ΠΑΓΙΑ		531,36
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	12187,48	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		12187,48
ΥΠΟΛΟΙΠ ΤΑΜΕΙΟΥ	2014	4970,27			
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	€	\$			
ΜΕΤΡΗΤΑ	1718,77				
ΑΛΦΑ	2517,16				
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	201,00	826,65			
ΕΤΕ	533,34				
	4970,27		ΕΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑ		4970,27
ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΗΠΑ		826,65	ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΗΠΑ \$		826,65
			Πειραιάς 31.01.2015		
	Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ		Ο ΤΑΜΙΑΣ		
	ΣΠΥΡΟΣ ΙΣΟΠΟΥΛΟΣ		ΔΗΜ. ΜΑΝΔΑΛΗΣ		

τος, ερευνητής και μελετητής των Καππαδοκικών θεμάτων, ο αγαπητός σ' όλους κ. Νικ. Ιντζεσίλογλου, Καθηγητής της Νομικής του ΑΠΘ.

Στην εκδήλωση αυτή τιμήσαμε το άξιο τέκνο της Σινασού, το Δρα Αυξέντιο Καθαγκό για το ανθρωπιστικό παγκόσμιο έργο του.

- **Τον Ιανουάριο του 2015** κόψαμε την καθιερωμένη βασιθειόπιτα και πραγματοποιήσαμε τη γιορτή για τα παιδιά και τα εγγόνια μας με άφθονα δώρα και πολλές εγκάρδιες ευχές, στο χώρο του Σωματείου μας.

- **Το Φεβρουάριο** συμμετείχαμε στον αποκριάτικο χορό των Ταταυθιανών.

Αποκριάτικος Χορός 2015

Φέτος τις Απόκριες δεχθήκαμε την πρόσκληση από την επιτροπή των αποφοίτων της Κεντρικής Ασιατικής Σχολής Ταταούλων και συγκεκριμένα από το μέλος της και δικό μας Αντιπρόεδρο του Σωματείου κ. Γιάννη Τριανταφυλλίδη να γιορτάσουμε μαζί τους.

Έτσι στις **7 Φεβρουαρίου 2015** στη

μεγάλη αίθουσα του Συλλόγου Ποντίων Καλλιθέας "Αγωναύτες - Κομνηνοί" γιορτάσαμε με τους Πολίτες, τις φετινές απόκριες.

Η γιορτή είχε πολύ μεγάλη συμμετοχή κόσμου, πολύ και εξαιρετικό φαγητό, πολιτικούς μεξέδες, ζωντανή μουσική από τετραμελή ορχήστρα, καθώς και κληρώσεις με πλούσια δώρα.

Με την ευκαιρία αυτή οι απόφοιτοι της Σχολής έκοψαν και την πρωτοχρονιάτικη πίτα τους και το χρυσό Κωνσταντινάτο έπεσε στη δική μας Δέσποινα Τσιλιπιδίου (μέλος της συντακτικής επιτροπής της εφημερίδας μας).

Να 'ναι πάντα τυχερή, κι εμείς να βρισκόμαστε και να διασκεδάζουμε συχνότερα.

K.M.

Η κ. Δέσποινα Τσιλιπιδίου παραλαμβάνει το χρυσό φλουρί από τον κ. Γιάννη Τριανταφυλλίδη.

Η κατάμεστη αίθουσα του Συλλόγου Ποντίων Καλλιθέας.

"Οι Συνασιίτες θυμούνται 90 χρόνια μετά..."

Από την εκδήλωση στην Παλαιά Βουλή 13-12-14 παραθέτουμε την κεντρική ομιλία του **Καθ. της Νομικής του Α.Π.Θ.**, τ. Κοσμήτορα της Σχολής Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Α.Π.Θ. **κ. Νικ. Ιντζεσίλογλου** με θέμα: "Διαχρονική παράδοση προσφοράς των Καππαδοκίων". Στο προηγούμενο φύλλο δημοσιεύσαμε το κείμενο που αφορά στη "Συνασό", ενώ στο παρόν φύλλο το κείμενο για την "Καππαδοκία".

1. Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΚΑΠΠΑΔΟΚΩΝ

1.1. Η θρησκευτικότητα των Καππαδοκίων

Είναι πανθομολογούμενη η ευσέβεια και η βαθιά χριστιανική πίστη των Καππαδοκίων, αλλά και γενικότερα η θρησκευτικότητά τους ήδη από τα προχριστιανικά χρόνια, που χαρακτηρίζονται, μεταξύ άλλων, κι από την λατρευτική λειτουργία του μεγάλου ιερού των Κομάνων. Αλλά, βέβαια, η χριστιανική πίστη είναι εκείνη για την οποία διακρίθηκε ανά τους αιώνες η Καππαδοκία, στην οποία δικαίως δόθηκε η προσωνυμία «η αγιοτόκος Καππαδοκία». Και τα ιερά ίχνη της αγιοτόκου Καππαδοκίας τα συναντάμε στο διάβα της καθημερινής μας ζωής ως ζωντανές μαρτυρίες μιας βιωματικής πραγματικότητας.

1.1.1. Οι Καππαδόκες Πατέρες και Άγιοι της Εκκλησίας

Πράγματι, όπου κι αν βρεθεί κανείς, βρίσκει τα ίχνη της επωφελούς κοινωνικά δραστηριότητας και χριστιανικής παρουσίας και πίστης των Καππαδοκίων. Να, παραδείγματος χάριν, σήμερα εδώ, στην αίθουσα της Παλιάς Βουλής, πέρα από την παρουσία των απογόνων Συνασιτών και άλλων Καππαδοκίων, επισημαίνω ότι κι εσείς ο ίδιος αγαπητέ κ. Καλαγκέ φέρετε το όνομα του Καππαδόκη Αγίου Αυξεντίου, ο οποίος είναι ένας από τους συνεορτάζοντες πέντε Καππαδόκες Αγίους και μάρτυρες, οι οποίοι είναι ο Άγιος Ευστράτιος, ο Άγιος Αυξέντιος, ο Άγιος Ευγένιος, ο Άγιος Μαρδάριος και ο Άγιος Ορέστης, και των οποίων τη μνήμη τιμά η Εκκλησία μας στις 13 Δεκεμβρίου.

Και πάλι εδώ, στην αίθουσα της Παλιάς Βουλής, πριν από λίγο, κλήθηκε στο βήμα ο ένας από τους δύο σεβασμιότατους επισκόπους, που παρευρίσκονται στην αίθουσα της Παλιάς Βουλής, για να απευθύνει χαιρετισμό

εκ μέρους του Παναγιώτατου Οικουμενικού Πατριάρχη Κωνσταντινούπολης κ.κ. Βαρθολομαίου. Κι ακούσαμε όλοι ότι το όνομά του εν λόγω επισκόπου, είναι Αμφιλόχιος. Το όνομα, δηλαδή, ενός μεγάλου Καππαδόκη Αγίου και Πατέρα της Εκκλησίας. Πώς να μη πάει, λοιπόν, και πάλι ο νους μας στην Αγιοτόκη Καππαδοκία, αφού αυτή και μόνο η αναφορά του ονόματος του σεβασμιότατου εκπροσώπου του Οικουμενικού Πατριάρχη, μας υπενθυμίζει το ιστορικά βέβαιο γεγονός ότι η αγιοτόκος Καππαδοκία είναι η ιδιαίτερη πατρίδα όχι μόνο της τριάδας των Μεγάλων Καππαδοκίων Πατέρων της Εκκλησίας, στους οποίους συνήθως όλοι αναφερόμαστε όταν μιλάμε για την Καππαδοκία, και εννοώ φυσικά τον Μεγάλο Βασίλειο, τον αδελφό του Γρηγόριο Νύσσης και τον καρδιακό του φίλο Γρηγόριο Ναζιανζινό ή Θεολόγο, αλλά και άλλων μεγάλων εκκλησιαστικών πατέρων όπως ο Άγιος Αμφιλόχιος. Αυτοί κυρίως οι Μεγάλοι Καππαδόκες Πατέρες της Εκκλησίας έθεσαν στέρεα τα θεμέλια της Ορθόδοξης τριαδολογικής θεολογίας, και στο επίπεδο του πολιτισμού συνέβαλαν αποφασιστικά στη συγκρότηση του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού, ο οποίος συνιστά μια από τις μεγαλύτερες πολιτισμικές συνθέσεις στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Είναι, εξάλλου, γεγονός επίσης αναμφισβήτητο ότι συγκροτούν μια ολόκληρη στρατιά οι Άγιοι και Όσιοι, οι οποίοι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο συνδέονται με τον γεωγραφικό χώρο της Καππαδοκίας. Επαναλαμβάνω ενδεικτικά τα ονόματα μεγάλων Αγίων, όπως ο Άγιος Βασίλειος ο Μέγας, που είναι το αρχέγονο πρότυπο ταυτόχρονα αγιότητας και κάθε είδους κοινωνικής πρόνοιας, προσφοράς και θεραπείας πνεύματος, ψυχής και σώματος, καθώς και οι συναθλητές του Άγιοι Γρηγόριος ο Θεολόγος και Γρηγόριος Νύσσης, που ήδη προαναφέρθηκαν. Σ' αυτούς τους Αγίους Καππαδόκες Πατέρες προστίθεται και μια μακρά σειρά Καππαδοκίων Αγίων όπως είναι: ο Άγιος ένδοξος Μεγαλομάρτυρας Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος, προστάτης των πτωχών, αλλά και των βασιλέων υπέρμαχος (όπως της βασιλικής οικογένειας του Ηνωμένου Βασιλείου, στη σημαία του οποίου ο κεντρικός σταυρός είναι εκείνος του Αγίου Γεωργίου, προστάτη της Αγγλίας, ενώ οι δύο άλλοι σταυροί είναι του Αγίου Ανδρέα, προστάτη της Σκωτίας, και του Αγίου Πατρικίου, προστάτη της Ιρλανδίας, τρεις χώρες που συγκροτούν το Ηνωμένο Βασίλειο), ο Άγιος και θεοφόρος Σάββας ο ηγιασμένος, ο Άγιος Μερκούριος, ο πολιούχος της Λάρισας Άγιος Αχίλλειος, ο Άγιος Μάμας, ο Άγιος Βλάσιος, η Αγία Μακρίνα, ο Άγιος Γρηγόριος επίσκοπος Νεοκαισαρείας ο θαυματουργός, ο Άγιος μάρτυρας Ορέστης (εορτάζει στις 10 Νοεμβρίου), οι Άγιοι τριάκοντα τρεις Μάρτυρες (συνεορτάζουν στις 7 Νοεμβρίου), ο Άγιος Ιλαρίων, ο Άγιος Λογγίνος, ο Άγιος Ιέρων, ο Άγιος Χαρίτων, η Αγία πρωτομάρτυρας και Ισαπόστολος Θέκλα, η Αγία ιεραπόστολος Νίνα (η οποία ήταν συγγενής του Αγίου Γεωργίου και εκχριστιάνισε τους Γεωργιανούς,

των οποίων το κράτος πήρε το όνομα Γεωργία από το όνομα του Αγίου Γεωργίου), ο Άγιος Ιωάννης ο Νηστευτής πατριάρχης Κωνσταντινούπολεως (στον οποίο για πρώτη φορά απονεμήθηκε ο τίτλος του Οικουμενικού Πατριάρχη), ο Άγιος και δίκαιος Ευδόκιμος, ο Άγιος Υάκινθος, η Αγία Ειρήνη της Χρυσοβαλάντου, οι Άγιοι Κήρυκος και Ιουλίττα (συνεορτάζουν στις 15 Ιουλίου), η Αγία Ιουλίττα (εορτάζει στις 30 Ιουλίου), ο Άγιος Ερμείος, ο Όσιος και ομολογητής Ιωάννης ο Ρώσος, ο Άγιος Ευφύχιος, οι Άγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες (συνεορτάζουν στις 9 Μαρτίου), ο Όσιος Θεοδόσιος ο Κοινοβιάρχης, ο Άγιος Γόρδιος, ο Άγιος Καρτέριος, οι τριδύμοι Άγιοι μάρτυρες Πεύσιππος, Ελάσιππος και Μέσιππος (συνεορτάζουν στις 16 Ιανουαρίου), ο Άγιος Αγαθόδωρος, οι Άγιοι Αδριανός και Εύβουλος (συνεορτάζουν στις 3 Φεβρουαρίου), ο Άγιος Ζήνων, ο Άγιος Αγαπητός, η Αγία Γοργονία (αδελφή του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου), ο Άγιος Καισάριος (αδελφός της Αγίας Γοργονίας και του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου), η Αγία Νόννα (μητέρα των Αγίων Γρηγορίου, Γοργονίας και Καισαρίου), ο Άγιος Ακάκιος, ο Άγιος Θεσπέσιος, ο Όσιος Κανίδης, ο Όσιος Μιχαήλ ο Μαλεϊνός, ο Άγιος Ανεκτός, ο Άγιος Μελέτιος, ο Άγιος Σώζων, ο Άγιος Κορνούτος, οι Άγιοι Σέλευκος και Γορδιανός (συνεορτάζουν στις 13 Σεπτεμβρίου), ο Άγιος Ιγνάτιος, οι Άγιοι Αντώνιος, Ζεβινάς, Γερμανός και Νικηφόρος (συνεορτάζουν στις 12 Νοεμβρίου), ο Άγιος Φιλομένος, και πολλοί άλλοι.

Από τους Καππαδόκες Αγίους των νεότερων χρόνων αναφέρουμε ενδεικτικά τον Νεομάρτυρα Παναγιώτη τον Καισαρέα, τον Άγιο Θεοχάρη τον Νεαπολίτη, τον Άγιο Γεώργιο τον Νεαπολίτη, τον Άγιο Αρσένιο, τον Άγιο Παΐσιο, και τον Άγιο γέροντα Ιερώνυμο της Αίγινας.

Ιδιαίτερη μελέτη χρειάζεται να γίνει και για άλλους σπουδαίους, αλλά λιγότερο γνωστούς χριστιανούς μάρτυρες Καππαδόκες, οι οποίοι συνέδραμαν με σημαντικό έργο στον εκχριστιανισμό βαρβάρων λαών, όπως οι ιεραπόστολοι και μάρτυρες Σισίνιος, Μαρτύριος και Αλέξανδρος, οι οποίοι αν και δεν συμπεριλαμβάνονται στο εορτολόγιο της ανατολικής Εκκλησίας, εντούτοις εστάλησαν, κατά τον 4ο μ.Χ. αιώνα, από τον περίφημο Επίσκοπο Μεδιολάνων Αμβρόσιο σε ιεραποστολή για τον εκχριστιανισμό λαών της Βόρειας Ιταλίας, όπου και μαρτύρησαν.

1.1.2. Ο Θεόφιλος Ουλφίλας

Συμπληρωματικά, δεν πρέπει να παραλείψουμε να μνημονεύσουμε και τη μεγάλη συνεισφορά στον Ευρωπαϊκό πολιτισμό, που συντελέστηκε κατά τον 4ο αιώνα μ.Χ., τον επονομαζόμενο και χρυσό αιώνα της Καππαδοκίας, από τον ιεραπόστολο της χριστιανικής πίστης, τον Καππαδόκη Θεόφιλο Ουλφίλα, μέσω του εκχριστιανισμού πολλών γερμανικών φύλων, όπως των Οστρογόθων, των Βησιγόθων, των Βανδάλων και των Βουργουνδών. ▶

"Οι Συνασιίτες θυμούνται 90 χρόνια μετά..."

Ο Θεόφιλος Ουλφίλας, κατάγεται από Καππαδόκες που βρέθηκαν για πρώτη φορά στην κεντρική Ευρώπη και πιο συγκεκριμένα στην Πανονία (δυτική Αυστρία και Ουγγαρία) όταν, μετά τον οκταετή Περσο-Ρωμαϊκό πόλεμο, περί το 70 μ.Χ., εντάχθηκαν κατά χιλιάδες στις λεγεώνες του ρωμαίου στρατηγού και στη συνέχεια αυτοκράτορα Βεσπασιανού, ο οποίος εγκατέστησε τους Καππαδόκες στην παραδουναβία οχυρή πόλη Carnuntum. Με έδρα τη στρατιωτική οχυρή πόλη του Carnuntum οι Καππαδόκες διέδωσαν τη μονοθεϊστική θρησκεία της λατρείας του Μίθρα κυρίως μέσα στον ρωμαϊκό στρατό. Ο Μιθραϊσμός που ανήκει στον θρησκευτικό χώρο του Ζωροαστρισμού, μετά μια περίοδο θρησκευτικού ανταγωνισμού προς τον χριστιανισμό, τελικά αποτέλεσε ιστορική προπαιδεία για το πέρασμα στην χριστιανική πίστη. Επίσης Καππαδόκες βρέθηκαν και πάλι στην ίδια περιοχή της κεντρικής Ευρώπης μεταφερόμενοι, αργότερα, ως αιχμάλωτοι των Γότθων, όταν αυτοί οι τελευταίοι δήλωσαν τη Μικρά Ασία.

Όταν σε ηλικία τριάντα ετών ο Θεόφιλος Ουλφίλας βρέθηκε στην Κωνσταντινούπολη (το έτος 341 μ.Χ.), ως αρχηγός αντιπροσωπείας ενός Γότθου ηγεμόνα, συνάντησε εκεί τον Επίσκοπο Ευσέβιο Νικομηδείας (μεγάλη θεολογική μορφή του Αρειανισμού, ο οποίος βάπτισε χριστιανό τον Μεγάλο Κωνσταντίνο, λίγο πριν αυτός ο τελευταίος πεθάνει). Ο Ευσέβιος Νικομηδείας έχρισε τον Ουλφίλα πρώτο επίσκοπο των Γότθων και του ανάθεσε την ιεραποστολή του εκχριστιανισμού των Γερμανικών φύλων και ιδίως των Γότθων. Προκειμένου να επιτελέσει την εν λόγω αποστολή του, ο Ουλφίλας κατασκεύασε το γερμανικό αλφάβητο, με βάση το λατινικό, και έγραψε τα πρώτα γραπτά κείμενα σε γερμανική γλώσσα, μεταφράζοντας ολόκληρη την Παλαιά Διαθήκη, πλην του βιβλίου των βασιλέων, καθώς επίσης και τα λειτουργικά κείμενα, που χρησιμοποιούνται κατά την τέλεση της θείας λειτουργίας. Έτσι, κάτω από μια ορισμένη οπτική γωνία, το ιεραποστολικό έργο του Καππαδόκη Ουλφίλα, που συντελέστηκε μέσα στα διάφορα γερμανικά φύλα, μπορεί να συγκριθεί με εκείνο των ιεραποστόλων Κυρίλλου και Μεθοδίου εν μέσω των σλαβικών λαών. Έχοντας εκπληρώσει σημαντικότερο ιεραποστολικό έργο, ο Θεόφιλος Ουλφίλας πέθανε στην Κωνσταντινούπολη, όπου μετέβη για να συμφιλιώσει τους Ορθοδόξους και τους Αρειανούς.

1.1.3. Η αρχαιοελληνική θρησκευτική παράδοση: Ο Απολλώνιος ο Τυανεύς

Επίσης πριν την επικράτηση του χριστιανισμού, ο τελευταίος μεγάλος θρησκευτικός εκπρόσωπος των Εθνικών-Ελλήνων, υπήρξε, κατά τον πρώτο αιώνα μ.Χ., ο μονοθεϊστής νεοπυθαγόρειος φιλόσοφος και ιερέας του Ασκληπιού (δηλαδή ιατρός) Απολλώνιος ο Τυανεύς, ο οποίος κήρυττε τον εγγρατή και αγνό βίο, εθεωρείτο ότι ήταν θαυματουργός, και λατρευόταν ως προστάτης πολιούχος και αλεξίκακος (δηλαδή αυτός που διώχνει το κακό) πολλών πόλεων, και ιδίως της Εφέσου.

Μετά μάλιστα μια αρχική χρονική ιστορική περίοδο, κατά την οποία το πρότυπο του Απολλώνιου του Τυανέα χρησιμοποιήθηκε από τους εθνικούς φιλοσόφους και διανοούμενους σε αντιπαράθεση προς το χριστιανικό πρότυπο του Ιησού του Ναζωραίου, τελικά στο πλαίσιο της ιστορικής πολιτισμικής σύνθεσης του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού, η απεικόνιση του Απολλώνιου του Τυανέα μπήκε σε κάποιους ελληνικούς ορθόδοξους ναούς, ως ένας από τους επτά αρχαίους Έλληνες σοφούς, μαζί, δηλαδή, με τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη και λοιπούς προ Χριστού «προφήτες» του ενός Θεού.

1.2. Ο Αρεταίος ο Καππαδόκης

Αλλά κάνοντας αναφορά στην ιατρική ιδιότητα του Απολλώνιου του Τυανέα, την οποία και εσείς αγαπητέ κ. Καλαγκέ φέρετε, και με τόση επιτυχία καλλιεργείτε εξυπηρετώντας και σώζοντας χιλιάδες παιδιά κάθε χρόνο ανά τον κόσμο, δεν μπορεί το μυαλό να μη ανακαλέσει στη μνήμη και να μη σταματήσει με θαυμασμό ενθυμούμενο ένα μεγάλο Καππαδόκη ιατρό του δεύτερου αιώνα μ.Χ., του οποίου το όνομα έχει δοθεί σε ένα μεγάλο νοσοκομείο που υπηρετεί σήμερα με μεγάλη επιτυχία τους Αθηναίους και όσους προσφεύγουν σ' αυτό. Πρόκειται για τον μεγάλο ιατρό Αρεταίο τον Καππαδόκη. Και το νοσοκομείο είναι το Αρεταίειο. Και είναι το Αρεταίειο νοσοκομείο μια ασφαλής απόδειξη του τρόπου με τον οποίο ένα μεγάλο ανθρώπινο πνεύμα, όπως αυτό του Αρεταίου του Καππαδόκη, ασκεί μια διηνεκή και διαχρονική επιρροή πάνω σε άλλα ευγενή πνεύματα, όπως αυτό του Θεόδωρου Κωνσταντινίδη καθηγητή, κατά τον 19ο αιώνα μ.Χ., της ιατρικής Σχολής του πανεπιστημίου Αθηνών, ο οποίος κατάγεται από το Ναύπλιο, και πως, μέσω αυτής της επιρροής, ευεργετούνται, ακόμη και μετά την παρελθούσα 20 περίπου αιώνων, οι σύγχρονοι μας Νεοέλληνες.

Πράγματι, ο καθηγητής ιατρικής Θεόδωρος Κωνσταντινίδης θαύμασε τις διαγνωστικές μεθόδους του Αρεταίου του Καππαδόκη, ο οποίος, ειρήσθω εν παρόδω, διέγινωε πολλές ασθένειες και μάλιστα γυναικολογικές, αλλά και τον διαβήτη, στον οποίο έδωσε το όνομα αυτό, διότι παρατήρησε ότι οι διαβητικοί παρουσιάζουν συμπτώματα πολυδιψίας και πολυουρίας, ως εάν το νερό που πίνουν να διαπερνά (διαβαίνει) όλο τους το σώμα καταστρέφοντας προοδευτικά τα διάφορα όργανα του σώματος. Ο θαυμασμός μάλιστα του ευεργέτη καθηγητή της ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών έφτασε σε τέτοιο υψηλό βαθμό, ώστε ο Θεόδωρος Κωνσταντινίδης άλλαξε το επώνυμό του, κι από Κωνσταντινίδης το έκανε Αρεταίος. Κι όταν πέθανε άφησε κληροδότημα με το οποίο έγινε το Αρεταίειο νοσοκομείο.

1.3. Κάποιοι από τους πιο ένδοξους Καππαδόκες Αυτοκράτορες

Αλλά κάνοντας και έναν απλό περίπατο όχι μόνο στην ιστορία, αλλά και στο κέντρο μιας ελληνικής πόλης, ιδίως μάλιστα της πόλης από

την οποία κατάγομαι, και εννοώ βέβαια την Θεσσαλονίκη, συναντά ο κάθε περιπατητής ονόματα οδών Βυζαντινών Αυτοκρατόρων που υπενθυμίζουν τη μεγάλη προσφορά της Καππαδοκίας στην ένδοξη μας Ρωμοσύνη. Τέτοια ονόματα Καππαδοκών Αυτοκρατόρων είναι, π.χ., και τα εξής:

Το όνομα του Αγίου, ορθοδόξων και μονοφυσιτών, και αυτοκράτορα Μαυρικίου, ο οποίος καταπολέμησε όλους τους εχθρούς της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας σε βορρά, νότο, ανατολή και δύση.

Το όνομα του ένδοξου αυτοκράτορα του «Ακάθιστου Ύμνου» Ηρακλείου Α', ο οποίος, μεταξύ άλλων, καθιέρωσε την ελληνική γλώσσα ως επίσημη γλώσσα της διοίκησης της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και επέβαλε τον αποκεντρωμένο τρόπο διοίκησης της Αυτοκρατορίας, την οποία χώρισε σε θέματα, που αποτελεί έναν τρόπο διοίκησης, ο οποίος διατηρήθηκε καθ' όλη την διάρκεια του βίου δύο Αυτοκρατοριών: της Ανατολικής Ρωμαϊκής και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Το όνομα του μεγάλου στρατηγού αυτοκράτορα Νικηφόρου Β' Φωκά, ο οποίος, μεταξύ άλλων, απελευθέρωσε την Κρήτη από τους Σαρακηνούς, και την εποίκισε κυρίως με Ποντίους, όπως εποίκισε και την Κύπρο με Καππαδόκες, και στον οποίο οφείλεται εν πολλοίς, μαζί με τον Αθανάσιο τον Αθωνίτη, ο σχεδιασμός της οργάνωσης της μοναστικής πολιτείας του Αγίου Όρους.

Το όνομα του ένδοξου αυτοκράτορα Ιωάννη Τσιμισκή, ανηψιού από μητέρα του Νικηφόρου Β' Φωκά, και του οποίου το όνομα φέρει ο κεντρικότερος και εμπορικότερος δρόμος της Θεσσαλονίκης.

Δεν γνωρίζω αν έχει δοθεί σε κάποια οδό και το όνομα του ηρωικού και προδομένου Καππαδόκη Αυτοκράτορα Ρωμανού Δ' Διογένη. Πρέπει να γίνει κι αυτό αν δεν έχει ήδη γίνει.

1.4. Η καλλιέργεια και ανάπτυξη της ελληνικής συνείδησης της ρωμοσύνης

Η διατήρηση της συνείδησης της ρωμείκης διαφορετικότητας των Ελλήνων απέναντι στους Οθωμανούς Τούρκους ενοείται κυρίως από τους εξής παράγοντες:

Κατά κύριο λόγο βέβαια ενοείται από τη διαφορετική θρησκεία. Όταν, π.χ., έλεγαν ότι κάποιος «τούρκεψε», στην πραγματικότητα εννοούσαν ότι ασπάστηκε το Ισλάμ. Και από την άποψη αυτή, το μεγαλύτερο ποσοστό των σημερινών κατοίκων της σημερινής Τουρκίας (υπολογίζεται γύρω στο 80%, σύμφωνα με έρευνα του DNA που διενεργήθηκε από Τούρκο καθηγητή και δημοσιεύτηκε την άνοιξη του 2010) αποτελείται από εξισλαμισμένους πρώην υπηκόους της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας είτε Μικρασιάτες είτε Βαλκάνιους.

Η χριστιανική πίστη, και ειδικότερα η Ορθοδοξία και η υπαγωγή στο Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης αποτέλεσαν αποφασιστικούς παράγοντες διατήρησης της ελληνικής συνείδησης της ρωμοσύνης ή ακόμη και την βάση πάνω στην οποία αναπτύχθηκε η ▶

◀ ελληνική εθνική συνείδηση κατά τον 19ο αιώνα. Η χριστιανική πίστη υπήρξε εξάλλου το βασικό κριτήριο με βάση το οποίο προσδιορίστηκε η ιδιότητα του Έλληνα υπηκόου του νεοσύστατου απελευθερωμένου ελληνικού κράτους, σύμφωνα και με τα πρώτα συνταγματικά κείμενα της επανάστασης του 1821. Το ίδιο κριτήριο υιοθετήθηκε και κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών που έγινε σύμφωνα με τη συνθήκη της Λωζάνης του 1923. Άλλωστε αυτή η ίδια η πολιτική διάρθρωση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, που οργανώνεται με βάση τις εθνοθηρησκευτικές κοινότητες (millet) προσδίδει στον Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντινούπολης, τον ρόλο του εθνάρχη της ελληνικής ρωμοσύνης.

Επίσης στην Καππαδοκία υπήρχαν γύρω στις είκοσι επτά κοινότητες ρωμιών, στις οποίες ομιλούντο διάφορες εκδοχές της ελληνικής καππαδοκικής διαλέκτου. Υπενθυμίζω ότι υπάρχουν πέντε ελληνικές διάλεκτοι: η κυπριακή, η καππαδοκική, η ποντιακή, η τσακωνική (στην Πελοπόννησο) και η γρεκάνικη (στη νότια Ιταλία). Επειδή κάθε χωριό ή σύνολο χωριών ανέπτυξε χωριστά και σε σχετική απομόνωση την δική του εκδοχή της καππαδοκικής ελληνικής διαλέκτου, υπήρχε πιθανότητα να μη μπορούν να συνεννοηθούν εύκολα μεταξύ τους δύο κάτοικοι διαφορετικών χωριών, που μιλούσαν την δική του τοπική εκδοχή της καππαδοκικής διαλέκτου ο καθένας, λόγω της ύπαρξης διαφορετικών γλωσσικών ιδιωμάτων, δεδομένου του γεγονότος ότι δεν υπήρχαν σχολεία για την ομοιομορφοποίηση της καππαδοκικής ελληνικής διαλέκτου. Βέβαια όταν ιδρύθηκαν παντού ελληνικά σχολεία κατά τον 19ο αιώνα, οι μορφωμένοι έμαθαν και μίλησαν την καθαρή ελληνική γλώσσα σε όλη την Καππαδοκία, δηλαδή και στις περιοχές ιδίως της Καππαδοκίας όπου με το πέρασμα του χρόνου ο πληθυσμός είχε τουρκοφωνήσει, δίχως όμως ποτέ να απολέσει την ελληνορωμείκη συνείδησή του. Διότι θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι οι τουρκόφωνοι Έλληνες Καππαδόκες δεν είχαν σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό από τους λοιπούς ελληνοφωνούς Καππαδόκες αναπτυσσόμενη συνείδηση της ρωμοσύνης και της συνέχειας από τους μεγάλους Καππαδόκες Αγίους και ήρωες του επικού ποιητικού κύκλου του Διγενή Ακρίτα. Κι η φυλλάδα του βίου του Μεγαλέξανδρου αποτελούσε το πιο αγαπημένο ανάγνωσμα της καππαδοκικής ρωμοσύνης σε όποια γλώσσα κι αν ήταν γραμμένη και με όποια γραφή.

Ειδικά η καραμανλήδικη γραφή αποτέλεσε, κυρίως για τον τουρκόφωνο καππαδοκικό ελληνισμό της ρωμοσύνης, έναν επί πλέον δεσμό, από όπου κρατήθηκε με τρόπο σθεναρό η ελληνικότητα της συνείδησης. Υπενθυμίζω ότι η καραμανλήδικη γραφή συνίσταται στην γραφή λέξεων της τουρκικής γλώσσας με το ελληνικό αλφάβητο. Αντίστοιχα οι Αρμένιοι οι οποίοι είχαν τουρκοφωνήσει, οι οποίοι, δηλαδή, είχαν λησμονήσει την προγονική αρμενική γλώσσα, αλλά είχαν διατηρήσει την αρμενική συνείδηση, έγραφαν τις τουρκικές λέξεις με το αρμενικό αλφάβητο. Κι οι Εβραίοι, οι οποίοι είχαν επίσης τουρκοφωνήσει, έγραφαν τις τουρκικές λέξεις με το λατινικό αλφάβητο. Με το ίδιο λατινικό αλφάβητο έγραφαν στην τουρ-

κική γλώσσα όταν αλληλογραφούσαν μεταξύ τους οι Έλληνες, οι Αρμένιοι και οι Εβραίοι. Αυτό το λατινικό αλφάβητο μετεξέλιξε στο επίσημο αλφάβητο της τουρκικής γλώσσας στο νέο τουρκικό κράτος, ο Μουσταφά Κεμάλ, ο επιλεγόμενος Ατατούρκ.

Η υιοθέτηση της γλώσσας του πολιτικά και στρατιωτικά κυρίαρχου είναι ένα σύνθημα φαινόμενο όχι μόνο στη Μικρά Ασία, αλλά και σε άλλα μέρη της υφής, όταν μάλιστα ο κατακτημένος λαός στερείται σχολείων για την καλλιέργεια της γλώσσας του. Ένα τέτοιο παράδειγμα αποτελούν, μεταξύ άλλων, και οι Νορμανδοί της Γαλλίας, οι οποίοι είναι Βίκινγκς στην καταγωγή, οι οποίοι μέσα σε μια γενιά αντικατέστησαν τη μητρική τους γλώσσα με την γαλλική. Έτσι, ενώ γνώριζαν τους δεσμούς που είχαν με Δανούς συγγενείς τους, δεν μπορούσαν να συνεννοηθούν με αυτούς τους τελευταίους, όταν, π.χ., συνέβαινε να συναντηθούν δύο ξαδέφια, το ένα από τη Νορμανδία και το άλλο από τη Δανία.

Μάλιστα αυτοί οι Νορμανδοί της Γαλλίας, που μίλησαν μέσα σε μια γενιά αποκλειστικά την γαλλική γλώσσα, νίκησαν τα γερμανικά φύλα των Αγγλοσαξόνων στην περίφημη μάχη του Hasting το έτος 1066 (δηλαδή πέντε έτη πριν τη σημαδιακή για τη ρωμοσύνη μάχη του Ματζικέρτ στη Μικρά Ασία) υπό την ηγεσία του Γουλιέλμου του κατακτητή και κατέκτησαν την Αγγλία, όπου μετέφεραν και επέβαλαν, για μεγάλο χρονικό διάστημα την γαλλική γλώσσα. Με συνέπεια σήμερα το μεγαλύτερο ποσοστό των αγγλικών λέξεων να προέρχεται από την γαλλική γλώσσα, μέχρι του σημείου να λέγεται, κυρίως βέβαια από Γάλλους, ότι «η αγγλική γλώσσα είναι γαλλική κακώς προφερόμενη» («L'anglais c'est du français mal prononcé»).

Πράγματι, για πολλά χρόνια μετά τη νορμανδική κατάκτηση, έγινε χρήση αποκλειστικά της γαλλικής γλώσσας στην Αγγλική βασιλική αυλή και στην κυβέρνηση, με συνέπεια να διαδοθεί η γαλλική γλώσσα πρώτα στους ευγενείς που έρχονταν σε επαφή με το παλάτι, και στη συνέχεια στους πιο μορφωμένους και πλούσιους αστικούς αγγλικούς κοινωνικούς κύκλους και τέλος παραφραζόμενη να φθάσει η γαλλική γλώσσα και στον υπόλοιπο αγγλικό λαό. Μέχρις ότου ο Ερρίκος ο 5ος, που βασίλευσε από το 1413 μέχρι το 1422, χρησιμοποίησε την αγγλική γλώσσα στην προσωπική του αλληλογραφία, για πρώτη φορά μετά 350 χρόνια από τη νορμανδική κατάκτηση της Αγγλίας, ενώ ταυτόχρονα εισήγαγε επίσημα στον θυρεό του Αγγλικού Βασιλικού οίκου (και αργότερα του Ηνωμένου Βασιλείου) την εμβληματική γαλλική φράση: "Dieu et mon droit" (που σημαίνει κατά λέξη «Ο Θεός και το δικαίωμά μου»), την οποία πρωτοχρησιμοποίησε κραυγάζοντάς την το έτος 1198 ο βασιλιάς της Αγγλίας Ριχάρδος ο 1ος αμέσως μετά μια αποφασιστική νίκη του στο Gisors της Γαλλίας κατά των Γάλλων των οποίων ηγείτο ο Γάλλος βασιλιάς Φίλιππος Αύγουστος. Επίσης εμβληματική του αγγλικού βασιλικού οίκου και ειδικότερα της ευγενούς τάξης των ιπποτών της περικνημίδα, που ίδρυσε περί το έτος 1340 ο βασιλιάς Εδουάρδος ο 3ος, είναι και η γαλλική επίσης φράση: «Honni soit qui mal y pense» (που σημαίνει «να ντρέπεται αυτός που σκέπτεται άσχημα περί τούτου», εννοώντας την

περικνημίδα αλλά και τον αγγλικό θρόνο). Πρόκειται για μια γαλλική φράση, η οποία χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα.

Κατά τρόπο αντίστοιχο, τηρουμένων φυσικά των ιστορικών, πολιτισμικών, δημογραφικών και γεωγραφικών ιδιαιτεροτήτων και αναλογιών, άρχισε η τουρκοφωνία των Ρωμιών της Μικράς Ασίας, αμέσως μετά τη μάχη του Ματζικέρτ, που έγινε το 1071, δηλαδή πέντε χρόνια μετά τη μάχη του Hasting, οπότε άρχισε η γαλλοφωνία των Άγγλων, ενώ η γαλλοφωνία των Νορμανδών Βίκινγκ άρχισε πολύ νωρίτερα.

Πράγματι, η διαδικασία της τουρκοφωνίας του μικρασιατικού πληθυσμού άρχισε κυρίως μετά τη μάχη του Ματζικέρτ. Τότε, δηλαδή το 1071 μ.Χ., παρά την ήττα του στρατού των Ρωμαίων, που προκλήθηκε μετά από προδοσία εκ μέρους των συγγενών του πρώην αυτοκράτορα Δούκα, για να μη εδραιωθεί στον θρόνο ο νέος αυτοκράτορας, δηλαδή ο Καππαδόκης Ρωμανός Δ΄ ο Διογένης, και παρά την αιχμαλωσία του αυτοκράτορα Ρωμανού Δ΄ Διογένη από τον αρχηγό των Σελτζούκων Αλπ Αρσλάν, αυτός ο τελευταίος ελευθέρωσε τον αυτοκράτορα και τον άφησε να διοικεί τη Μικρά Ασία, ενώ ο ίδιος κατευθύνθηκε προς την Βαγδάτη, διότι δεν τον ενδιέφερε η Μικρά Ασία, αλλά φιλοδοξούσε να γίνει Μέγας Σελτζούκος της Βαγδάτης. Τόσο όμως ο Ρωμανός Δ΄ ο Διογένης, όσο και ο Αλπ Αρσλάν δολοφονήθηκαν. Ο μεν πρώτος από τους Κωνσταντινουπολίτες εκείνους (κυρίως την αυτοκρατορική οικογένεια Δούκα) που τον πρόδωσαν κατά τη μάχη του Ματζικέρτ, και οι οποίοι τον συνέλαβαν και τον τύφλωσαν, με συνέπεια να πεθάνει ο αυτοκράτορας φυλακισμένος σε ένα από τα Πριγκιπωνήσια, μέσα σε φρικτούς πόνους που του προκαλούσαν τα σκουλήκια, που έβγαιναν από τις κακοφορμισμένες πληγές των ματιών του και κατέτρωγαν τον εγκέφαλό του. Ο δε Αλπ Αρσλάν δολοφονήθηκε καθώς πήγαινε προς την Βαγδάτη από έναν Τουρκομάνο φύλαρχο.

Έτσι δημιουργήθηκε ένα πολιτικό κενό κρατικής εξουσίας στη Μικρά Ασία, το οποίο κλήθηκε, ως επί το πλείστον από αυτούς τους ίδιους τους Ρωμιούς Μικρασιάτες, να γεμίσει ο οργανωμένος στρατός των Σελτζούκων, προκειμένου να προστατευθούν οι μικρασιατικοί πληθυσμοί από τις διάφορες ληστρικές ομάδες κυρίως Τουρκομάνων, οι οποίες δήωναν τη Μικρασία. Οι ως επί το πλείστον ανεκτικοί από θρησκευτική άποψη Σελτζούκοι, οι οποίοι ήταν περισσότερο ανιμιστές και σαμανιστές παρά φανατικοί μουσουλμάνοι, και οι οποίοι γνώρισαν το Ισλάμ κατά το πέρασμά τους από το Ιράν, δεν ενδιαφέρθηκαν τόσο για τον βίαιο ή μη εξισλαμισμό του μικρασιατικού πληθυσμού, όσο για την διάδοση της τουρκικής γλώσσας, προκειμένου να ασκήσουν αποτελεσματική διοίκηση.

Μια καθαρά κλινική εμπειρική περίπτωση σχετικά πρόσφατης (κατά τον 19ο αιώνα) μη βίαιης τουρκοφώνησης ελληνορωμείκου πληθυσμού περιγράφει με άριστο τρόπο στο σπουδαίο βιβλίο του «Οι Ρωμιοί της Καππαδοκίας» ο Έλληνας υπουργός και βουλευτής Μάξιμος Χαρακόπουλος. Στο βιβλίο του αυτό, που αποτελεί και την διδακτορική του διατριβή, ο Μάξιμος Χαρακόπουλος περιγράφει πως μέσα σε δύο με τρεις γενιές τουρκοφώνησαν ▶

"Οι Συνασίτες θυμούνται 90 χρόνια μετά..."

πλήρως οι Ελληνοπόντιοι και ελληνόφωνοι πρόγονοί του, όταν μετανάστευσαν για να βρουν εργασία από την ελληνόφωνη περιοχή της Αργυρούπολης σε μια τουρκόφωνη περιοχή της Καππαδοκίας.

1.5. Η ζωή των Καππαδοκών στα νεότερα χρόνια

Η ακάματη εργατικότητα, η επιτυχημένη οικονομική δραστηριότητα και μεγάλη επαγγελματική προκοπή, η δίψα για την ελληνική παιδεία, η ευεργεσία προς τις ιδιαίτερες πατρίδες του καθένα, ο σεβασμός της οικογενειακής ζωής, μαζί με την έντονη και ζώσα θρησκευτική πίστη, είναι μερικά από τα γνωρίσματα της ζωής των Καππαδοκών στα νεότερα χρόνια. Γνωρίσματα που έχουν βαθιές ρίζες στην ιστορία και στην παράδοση της ελληνικής καππαδοκικής ρωμοσύνης.

Ασφαλώς η ευεργεσία προς το κοινωνικό σύνολο βρίσκεται στο πρόσωπο του Μεγάλου Βασιλείου το απόλυτο πρότυπό της, σε συνδυασμό βέβαια με την Αγιότητα και την ανυπέροβλη θύραθεν παιδεία. Αναμφισβήτητη όμως είναι και η οικονομική δεινότητα και το εμπορικό πνεύμα των Καππαδοκών, από τα πανάρχαια ως τα πιο σύγχρονά μας χρόνια. Είναι γνωστό από την ιστορία το όνομα του Ιωάννη του Καππαδόκη, ο οποίος κατά τον 6ο αιώνα μ.Χ. κατάφερε, με την πολύ σφιχτή διαχείριση των οικονομικών της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, να εξασφαλίσει την οικονομική ευχέρεια και δυνατότητα στον αυτοκράτορα Ιουστινιανό, προκειμένου να κτίσει την Αγία Σοφία σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, και να χρηματοδοτήσει τις επιτυχημένες πολεμικές επιχειρήσεις υπό την ηγεσία των στρατηγών Βελισάριου και Ναρσή, που διεύρυναν τα σύνορα της Αυτοκρατορίας.

1.5.1. Το θεσμικό πλαίσιο φιλελευθεροποίησης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας

Η οικονομική όμως ανάπτυξη, η εκπαιδευτική άνθιση και οι ευεργεσίες των Καππαδοκών προς τις καππαδοκικές κοινότητες, γνώρισαν μεγάλη ανάπτυξη κατά τα νεότερα χρόνια, και ιδίως κατά το δεύτερο μισό του 19ου και τις αρχές του 20ου αιώνα, οπότε και υπήρξε ένας σχετικός, κατά περιόδους, φιλελευθερισμός του οθωμανικού δεσποτισμού, και αναγνωρίστηκαν κάποια δικαιώματα ελεύθερης οικονομικής δραστηριότητας και εκπαίδευσης στους χριστιανούς της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Πρόκειται για μια περίοδο Μεταρρυθμίσεων (Τανζιμάτ) της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, η οποία περιλαμβάνει τρεις κύριους σταθμούς. Εγκαινιάζεται με την υπογραφή από το Σουλτάνο του διατάγματος Χάττι Σερίφ του Γκιουλχανέ το έτος 1839, ακολουθεί το σημαντικότερο για την ανάπτυξη του ελληνισμού διάταγμα Χάττι Χουμαγιούν (στις 18 Φεβρουαρίου 1856), και ολοκληρώνεται με την ψήφιση του Συντάγματος του 1876, το οποίο όμως ουσιαστικά δεν εφαρμόστηκε.

Σύμφωνα με το διάταγμα Χάττι Χουμαγιούν, για πρώτη φορά από την ίδρυση του οθωμανικού κράτους οι μη μουσουλμάνοι κάτοικοι της αυτοκρατορίας καθίστανται, από πολιτική και θεσμική άποψη, ίσοι με τους μουσουλμάνους. Βέβαια στην πράξη αυτή η ισότητα δεν εφαρμοζόταν πάντοτε από την οθωμανική διοίκηση και τα δικαστήρια. Εντούτοις το νέο θεσμικό πλαίσιο αποτέλεσε, κατά το δεύτερο κυρίως μισό του 19ου αιώνα, έναν αποφασιστικό παράγοντα για την οικονομική και εκπαιδευτική πρόοδο του ελληνισμού και των Καππαδοκών ειδικότερα. Ταυτόχρονα καλλιεργήθηκε και αναπτύχθηκε περαιτέρω και η ελληνική εθνική συνείδηση.

Παράλληλα προς τα δύο πιο πάνω αναφερθέντα νομοθετήματα, το Χάττι Σερίφ του Γκιουλχανέ και κυρίως το Χάττι Χουμαγιούν, σε συνδυασμό και με τους Εθνικούς Κανονισμούς (1862), εκδηλώνεται πιεστικό προς τις Οθωμανικές αρχές το ενδιαφέρον των ισχυρών ευρωπαϊκών δυνάμεων για τη βελτίωση των όρων διαβίωσης των χριστιανών υπηκόων της αυτοκρατορίας. Έτσι διαμορφώνεται το κατάλληλο ιστορικό πλαίσιο για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του ελληνισμού της ρωμοσύνης. Οι Έλληνες και μάλιστα οι Καππαδόκες οργανώνονται σε φιλεκαπαιδευτικούς συλλόγους και σε σωματεία, κτίζουν παντού στην Καππαδοκία σχολεία και εκκλησίες, και υποστηρίζουν τους οικονομικά ευπαθείς και αδύναμους ρωμούς της ιδιαίτερης πατρίδας τους.

Μάλιστα πολλοί Καππαδόκες ξενιτεύονται στα μεγάλα εμπορικά κέντρα της Κωνσταντινούπολης, της Σμύρνης, των Αδάνων, της Μερσίνης, της Αντιόχειας, της Αλεξάνδρειας και αλλού, όπου ασχολούνται με κάθε είδους εμπορικές επιχειρήσεις, διατηρώντας όμως στενούς δεσμούς με την Καππαδοκική πατρίδα. Πλουτίζουν και ενισχύουν τους συγγενείς τους και τις οικογένειές τους που παραμένουν στην Καππαδοκία. Αρχίζουν να κυριαρχούν σε όλους σχεδόν τους κλάδους των οικονομικών δραστηριοτήτων, τόσο στην πρωτεύουσα Κωνσταντινούπολη, όσο και στις περιφέρειες του οθωμανικού κράτους, συνεργαζόμενοι πολύ συχνά με ευρωπαϊκές (κατά κύριο λόγο με αγγλικές, γαλλικές και ρωσικές) επιχειρήσεις, και ασκώντας κυρίως εμπο-

ρικές και τραπεζικές δραστηριότητες.

Μέσα από αυτό τον καππαδοκικό ελληνισμό της ρωμοσύνης ξεπηδούν οι μεγάλοι οικονομικοί παράγοντες του νέου ελληνισμού, όπως, μεταξύ πολλών άλλων, οι πιο γνωστοί είναι ο Ωνάσης και ο Μποδοσάκης, αμφότεροι από μητέρα και πατέρα Καππαδόκες, και οι οποίοι άφησαν και τεράστια κληροδοτήματα-ευεργεσίες από τις οποίες ωφελούνται τόσο στον χώρο της υγείας όσο και στον χώρο των μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών με υποτροφίες όλοι οι Έλληνες ανεξαρτήτως τύπου καταγωγής. Επίσης μεταξύ των Καππαδοκών αναδεικνύονται πρώτης κατηγορίας άνθρωποι των γραμμάτων και της τέχνης, όπως, μεταξύ άλλων, ο πρώτος βραβευμένος με το βραβείο Νόμπελ μεγάλος μας ποιητής Γιώργος Σεφέρης, ο οποίος είναι Καππαδόκης από τη μεριά του πατέρα του και της μάνας της μητέρας του, ο μεγάλος ιστορικός καθηγητής της έδρας της ιστορίας του Ελληνικού Έθνους στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Παύλος Καρολίδης, ο διανοούμενος Δημοσθένης Δανιηλίδης, για τον οποίο ο Καθηγητής Βασίλης Φίλιας έχει γράψει ότι «σε πολύ λίγους Νεοέλληνες θα ταίριαζε τόσο πολύ ο χαρα-κτηρισμός «δάσκαλος» όσο στον Δημοσθένη Δανιηλίδη», ο πρώτος καθηγητής της έδρας ιστορίας της φιλοσοφίας της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ Χαράλαμπος Θεοδορίδης, ο πρώτος καθηγητής κοινωνιολογίας στην Ελλάδα και ειδικότερα στη Νομική Σχολή του ΑΠΘ Αβροτέλης Ελευθερόπουλος, ο οικονομολόγος καθηγητής πανεπιστημίου και ακαδημαϊκός Γιάγκος Πεσματζόγλου, ο βραβευμένος με τρία βραβεία Όσκαρ μεγάλος σκηνοθέτης του θεάτρου και του κινηματογράφου Ηλίας Καζάν, και τόσοι πολλοί άλλοι «ων ουκ έστι αριθμός».

Η ανάπτυξη και καλλιέργεια γενικότερα της ελληνικής συνείδησης και γλώσσας επιτυγχάνεται κυρίως με τη ραγδαία ανάπτυξη του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος στην Καππαδοκία. Και η Συνασός αποτελεί από πολλές απόψεις ένα πρότυπο ποικιλότητας ανάπτυξης του καππαδοκικού ελληνισμού της Ρωμοσύνης, κυρίως κατά το δεύτερο μισό του 19ου και στις αρχές του 20ου αιώνα, μέχρι τη μικρασιατική καταστροφή.

Νικόλαος Γ. Ιντζεσίλογλου

Εκδήλωση στην Παλαιά Βουλή, 13 Δεκεμβρίου 2014

"Οι Συνασίτες θυμούνται 90 χρόνια μετά..."

Σε συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος, συμπληρώνουμε ότι την εκδήλωσή μας τίμησαν με την παρουσία τους, ο Πλωτάρχης του Λ.Σ. κ. Σολωμονίδης Μηνάς και η κ. Χατζηγεωργιάδου Μαρία Πρόεδρος της Αδελφότητας Προκοπιέων Αθηνών - Πειραιώς "Ο Όσιος Ιωάννης ο Ρώσος". Ζητάμε συγγνώμη από τους παραπάνω για τη μη αναφορά της παρουσίας τους, που εκ παραδρομής παραλείφθηκαν.

Ο τιμηθείς Δρ. Αυξέντιος Καλαγκός στο βήμα της Παλαιάς Βουλής.

Το Διοικητικό Συμβούλιο σας ενημερώνει ότι όσοι έχουν την καλοσύνη να ενισχύσουν οικονομικά το έργο του Σωματείου μας μπορούν να χρησιμοποιούν τους παρακάτω τρόπους:

1. Κατάθεση στους παρακάτω λογαριασμούς:

A. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
IBAN GR 16 0110 6530 0000 6534 8003 701
B. ALPHA BANK
IBAN GR 43 0140 2560 2560 0200 200 1850

Υπενθυμίζουμε ότι πρέπει να ζητάτε από τον ταμία της Τράπεζας να αναγράφει οπωσδήποτε το ονοματεπώνυμό σας έτσι ώστε να το γνωρίζουμε και εμείς και στη συνέχεια φυσικά να στέλνουμε τη σχετική απόδειξη.

2. Αποστολή με ταχυκή επιταγή.

Θερμά παρακαλούμε όσους προτιμούν αυτόν τον τρόπο, να γράφουν στη θέση του παραλήπτη: Μικρασιατικό Σωματείο «Η Νέα Σινασός», Αλιπέδου 27-29, 185 40 Πειραιάς, ακόμη και εάν πρόκειται για δωρεά προς την εφημερίδα. Σε περίπτωση που γράφει παραλήπτη: «Συναστική Φωνή» δεν μπορούμε να εισπράξουμε τα χρήματα. Εάν κάποιος δεν έχει λάβει απόδειξη για χρήματα που έχει στείλει παρακαλούμε να επικοινωνήσει με το Σωματείο.

Ευχαριστούμε προκαταβολικά.

συναστική φωνή

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ: 033134

Τριμηνιαίο ενημερωτικό δελτίο Σωματείου «Η ΝΕΑ ΣΙΝΑΣΟΣ»

Διανέμεται δωρεάν στα μέλη

Υπεύθυνος με το νόμο

και υπεύθυνος έκδοσης

Σπύρος Ισόπουλος

τηλ. & φαξ 210 4127.736

Κιν. 6977 650 843

e-mail: neasin@otenet.gr

info@sinasos.gr

Σύνταξη και Επιμέλεια Ύλης:

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κυριάκος Βλασιάδης

Νάνσυ Δανιηλίδου

Καίτη Μανδάλη

Δέσποινα Τσιλιπιδίου

Εκτύπωση: Μουρούσια Γεωργία

Μαρία - Ελένη Μουρούσια Ο.Ε.

Κολοκοτρώνη 144, Πειραιάς,

Τηλ. 210 4182.591 - Φαξ 210 4532.911

email: mourousias1@yahoo.gr

Η Συντακτική Επιτροπή μπορεί εκ του κανονισμού να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών αν είναι αντίθετα προς το Καταστατικό του Σωματείου ή τον Κανονισμό της Εφημερίδας και αν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

Θεοδόσιος Γ. Ισόπουλος

Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
Μαιευτήρ-Χειρουργός Γυναικολόγος
Μετεκπαιδευθείς εις το University College
London Hospitals UK

Λυκείου 2 Αθήνα
Τηλ. 210 7233262 ή Κιν 6944760564
Κατόπιν τηλεφωνικής συνεννοήσεως

Βιβλία

Ευχαριστούμε θερμά για το παρακάτω βιβλίο που δώρισαν στο Σωματείο μας.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Μάξιμος Χαρακόπουλος
ΤΙΤΛΟΣ: Ρωμιοί της Καππαδοκίας
ΕΚΔΟΣΕΙΣ: Ελληνικά Γράμματα

Η παρουσίαση του βιβλίου του βουλευτή Λαρίσης της Ν.Δ. Μάξιμου Χαρακόπουλου "Ρωμιοί της Καππαδοκίας" πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του βιβλιοπωλείου ΙΑΝΟΣ στις 12-11-14,

όπου έδωσαν το παρών άνθρωποι της πολιτικής, των γραμμάτων και φίλοι της ιστορίας. Όλοι συνεχάρηκαν στον συγγραφέα για τη ματιά του στα ιστορικά γεγονότα.

Μεταξύ άλλων ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας κ. Νίκος Μαραντζίδης είπε ότι: "Οι Ρωμιοί της Καππαδοκίας" είναι ένα θαυμάσιο βιβλίο για δύο λόγους: πρώτον, διότι είναι η ιστορία από τα κάτω, είναι η ιστορία όχι μόνο μιας κοινότητας ανθρώπων, αλλά το πώς αυτή η κοινότητα δένεται με την πολιτική ιστορία της χώρας και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και δεύτερον, γιατί η γραφή είναι ζωντανή και κανείς διαβάζοντάς το απολαμβάνει το βιβλίο".

Από την πλευρά του ο συγγραφέας αναφέρθηκε ιδιαίτερα στο "έπος της αγροτικής αποκατάστασης των προσφύγων". Όπως είπε "η καθημαγμένη Ελλάδα μετά από υπερδρακατική πολεμική περιπέτεια που δεν στέφθηκε από επιτυχία αλλά από τη μεγαλύτερη εθνική καταστροφή που μας ακολουθεί ως τραύμα για δεκαετίες, μπόρεσε σε μικρό χρονικό διάστημα να ενσωματώσει τις 120 μυριάδες των προσφύγων. Το μεγαλύτερο μέρος αυτών αποκαταστάθηκε αγροτικά και σύντομα αντί για βάρος οι πρόσφυγες έγιναν δύναμη δημιουργίας για την Ελλάδα".

Στην παρουσίαση του βιβλίου παρευρέθη και ο πρόεδρος του Σωματείου μας και Αντιπρόεδρος της ΟΠΣΕ κ. Σπύρος Ισόπουλος.

Συγγραφέας: Λίζα Βραχοπούλου
Τίτλος: Οι δρόμοι του χρόνου
Εκδόσεις: ΔΡΟΜΟΝ

Το τελευταίο βιβλίο της Σιναιτίσσας συγγραφέας περιέχει 6 διηγήματα γραμμένα με ευαισθησία προς τον άνθρωπο, τη ζωή και τους αγώνες του για επιβίωση και δικαιοσύνη.

Κάποια διηγήματα όπως "Η Τσαβούκα" και "Τα παπούτσια της στοργής" είναι αυθεντικά, αληθινά αφηγήματα, με πολιτικές προεκτάσεις από το 1913 έως το 2013.

Εκατό χρόνια και τα λάθη επαναλαμβάνονται μαζί και οι πολιτικές ευθύνες.

* Η παρουσίαση του λογοτεχνικού έργου της Λίζας Βραχοπούλου έγινε στις 10/12/14 στην εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών με συνοδεία μελωδιών στο πιάνο.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά τους παρακάτω για τις δωρεές τους.

ευρώ	ευρώ
Αθανασιάδη - Πισσάκη Ευστρατία 30	Παπαευσταθίου Ντίνα 10
Αθανασιάδης Δημοσθένης 20	Παπακίριλλος Μηνάς 150
Αϊβατόγλου Βασίλειος 50	Πασχαλίδης Σάββας 40
Αναμουργόλου Κυριάκος 50	Περμπές Νικόλαος 10
Ανδρεάδης Κων/νος 20	Περγαμάλη Ευαγγελία 10
Ανδρουλιδάκης Απόστολος 50	Πιπέρου Μαρία 50
Αρχιμ. Μάξιμος Ματθαίος 20	Πολυκαρπίδης Πολ. 50
Αυθίνου Ελένη 50	Πουλοπούλου Άννα 15
Βάγγερ Δέσποινα 30	Σαραντίδου Στρατούλα 20
Βεινόγλου Μαρία 10	Σόνας Δημήτριος 20
Βερβερόγλου Απόστολος 30	Στύλας Λάμπρος 15
Γαλαζομάτης Νικόλαος 150	Σύλλογος Μικρασιατών Αιγάλεω... 10
Δημητρακόπουλος Ιωάννης 50	Τομαροπούλου Ανθούλα 30
Ζαχαριάδου Γεσθημανή 25	Τοπούζογλου Εσθήρ 20
Θεοφιλόπουλος Ιωάννης 50	Τσαντάογλου Πρόεδρος 50
Ιατρού Ευαγγελία 150	Τσατάλμπασης Νικ. 20
Ιωαννίδης Δημ. 15	Χατζάτογλου Γρηγόρης 20
Ιωαννίδου Ανθή 30	Χατζατουριάν Μάρθα 50
Ιωαννίδου Ευαγγελία 100	Χατζηθεοδωρίδης Γεώργιος 20
Καϊρή - Λαζαρίδου Αν. 50	Χατζηωσήφ Ιωάννης του Κοσμά 50
Καραγιάννη Ευανθία 200	Χρηστίδη Ανδρομάχη 30
Καρακατσάνη Αγάπη 30	Ανώνυμος 20
Καρακώτσογλου Ιωακείμ 20	Ανώνυμος (από Πειραιά) 20
Κουτσοπούλου Χρυσάνθη 20	
Κοπανίδης Βασίλειος 20	
Κουτσόπουλος Μηνάς 25	
Κρανιώτη Λυδία 50	
Κρυσταλλίδου Μαρία 20	
Λαζαρίδης Συμεών 50	
Λεππουργίδου Αικατερίνη 20	
Λεππουργίδης Σάββας 20	
Λιούτα Αθηνά 20	
Μαράσσογλου - Συρίου Χριστίνα 25	
Μαυροπούλου Αικατερίνη 20	
Μαυροπούλου Ελένη 10	
Μουσελίνη Ελένη 10	
Μυταλάκη Σταυρούλα 30	
Νεστορίδου Χρυσούλα 30	
Οικονόμου Κων/νος 10	
Οικονόμου Παναγιώτης 10	
Πανταζίδης Πανταζής 40	
Παπαδόπουλος Αλέξ. 50	
Παπαδόπουλος Κων/νος 15	
Παπαδοπούλου Μαρία 50	

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

ευρώ

- Βραχοπούλου Λίζα εις μνήμη του πατέρα της Ματθαίου 50
- Κωνσταντινίδου Ευριδίκη εις μνήμη της αδελφής της Μαρίας 50
- Κωνσταντινίδου Πηνελόπη εις μνήμη του συζύγου της, Αναστασίου 50
- Ξηροσυλίδου Φεβρωνία εις μνήμη του συζύγου της Νεοκλή 50
- Χριστοφορίδου Βαρβάρα εις μνήμη των γονέων της Γεωργίου και Θεοδώρας 50
- Οικ. Χατζάτογλου Γρηγορίου εις μνήμη Ουσίκ Χανικιάν 50

Κεσκέκι

Γαμήλιο - Χριστουγεννιάτικο - γιορτινό φαγητό
Δοξαστικό φαγητό,
θυσία στη μνήμη των Αγίων - Σιτάρι με σφαχτό

ΥΛΙΚΑ

- 1 λαίμος αρνιού (περίπου 1 κιλό), κομμένος σε φέτες
- 300 γρ. σιτάρι αποφλοιωμένο
- 3 κρεμμύδια ψιλοκομμένα
- 2 κουταλιές σούπας γεμάτες βούτυρο
- 1 κουταλάκι κόκκινο πιπέρι
- αλάτι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Μουσκεύουμε το σιτάρι στο νερό επί 8 ώρες. Πλένουμε το κρέας, το βάζουμε σε κασαρόλα με νερό και το βράζουμε, ξαφρίζοντας κατά διαστήματα το ζωμό του. Όταν ψηθεί, βγάζουμε το κρέας από την κασαρόλα. Ρίχνουμε το σιτάρι στο ζωμό και το βράζουμε μέχρι να ψηθεί και να λιώσει. Στο μεταξύ ξεκοκαλίζουμε το κρέας και

το κόβουμε σε μικρά κομματάκια. Ροδίζουμε τα κρεμμύδια στο βούτυρο και τα ρίχνουμε μαζί με το κρέας. Αφού πάρουν 2-3 βράσεις κατεβάζουμε το φαγητό από τη φωτιά. Χτυπάμε με ξύλινη κουτάλα το φαγητό, μέχρι να γίνουν χυλός το σιτάρι και το κρέας. Πασπαλίζουμε με κόκκινο πιπέρι και σερβίρουμε.

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ και ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΗ!

Εκδρομή στη Μάνη 21-22/3/2015

Οι εκδρομείς
στην πλατεία της Αερόπολης,
μπροστά στο άγαλμα
του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.

Ενα υπέροχο διήμερο πέρασαν όσοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Σωματείου μας για εκδρομή στο νοτιότερο τμήμα της Ηπειρωτικής Ελλάδας, στη Μάνη.

Ο καιρός ήταν με το μέρος μας αν και μόλις άρχιζε η Άνοιξη.

Ξεκινήσαμε από τον Πειραιά με το πούλμαν γεμάτο Συνασπίτες και φίλους.

Ύστερα από μια μικρή στάση στο Αρτεμίσιο, φτάσαμε στη Σπάρτη, όπου επιβίβαστηκε ο ξεναγός μας για την πολιτεία του **Μυστρά**.

Αφού αφήσαμε κάτω στο χωριό, όσους δεν ήθελαν να παρακολουθήσουν την ξενάγηση, οι περισσότεροι ακολουθήσαμε τον ξεναγό - αρχαιολόγο μας στην Πάνω Πύλη της καστροπολιτείας.

Περάσαμε την Ακρόπολη με το κάστρο της και σταματήσαμε για να θαυμάσουμε την εκκλησία της Αγίας Σοφίας. Είδαμε τη θέα προς τα παλάτια - μια που ακόμη ανακαινίζονται και δεν είναι επισκέψιμα - και συνεχίσαμε περνώντας την Πύλη της Μονεμβασιάς για να επισκεφτούμε την Παντάνασσα (βασίλισσα πάντων - Παναγία). Εκεί κερραστήκαμε το λουκουμάκι μας από τις καλόγριες, πήραμε μια ανάσα και κατηφορίσαμε για τη Μητρόπολη του Μυστρά, τον Άγιο Δημήτριο με τις δύο μαρμάρινες σαρκοφάγους στον περίβολο, που βρέθηκαν στην αρχαία Σπάρτη. Στην έξοδο από την κύρια Πύλη, μας περίμενε το πούλμαν με τους ξεκούραστους εκδρομείς που είχαν απολαύσει το καφεδάκι τους.

Ευχαριστήσαμε τον ξεναγό μας που κατέβηκε στη Σπάρτη και εμείς συνεχίσαμε για **Γύθειο** όπου γευματίσαμε στην παραλία του.

Το φαγητό στην ψαροταβέρνα, μας έδωσε ενέργεια και έτσι οι περισσότεροι γέμισαν το χρόνο μέχρι το απόγευμα, κάνοντας βόλτες στο Γύθειο και στο νησάκι Κρανάη με το Φάρο του και τον πύργο του Τζανετάκη που τώρα στεγάζει το "Ιστορικό και Εθνολογικό Μουσείο Μάνης".

Το απογευματάκι φτάσαμε στο ξενοδοχείο μας, λίγα χιλιόμετρα έξω από το Γύθειο στην απέραντη παραλία του **Μαυροβουνίου**. Εκεί μοιραστήκαμε στα μικρά πέτρινα διαμερισμάτια που ευχαριστήθηκαν με τη ζεστασιά και την άνεσή τους.

Το βράδυ κατεβήκαμε στην τραπεζαρία για το δείπνο, που κάλυψε τα γούστα όλων, με αριτίσιμα και νηστήσιμα φαγητά.

Ο ύπνος ήταν ευεργετικός και έτσι μετά το πρωινό, φύγαμε για το **γύρο της Μάνης** ξεκινώντας από την "Προσηλιακή" (ανατολική) προς την "Αποσκερή" (δυτική), κατεβαίνοντας μέσω Κότρωνα, Κοκκάλας, Λάγιας, Βάθειας (προστατευόμενος οικισμός από την Unesco) και θαυμάζοντας τους πέτρινους πύργους, ανεβήκαμε από το Γερολιμένα προς τα **σπήλαια του Διρού**. Στο χωριό αφήσαμε όσους ήθελαν να βολτάρουν και οι υπόλοιποι επισκεφτήκαμε το σπήλαιο Βλυγάδα. Έξω από την είσοδο του σπηλαίου υπάρχει μνημείο προς τιμή της Μανιάτισσας (με ένα δρεπάνι στο χέρι έτοιμη να θερίσει τους εχθρούς της πατρίδας της).

Δυστυχώς, λόγω του βοριά, όπως μας είπαν, τα νερά που επικοινωνούν με τη θάλασσα είχαν τραβηχτεί και οι βάρκες έκαναν τη μικρή διαδρομή, μόλις 200 μ. αντί 1.200 μ. Όσοι είχαν ξαναδεί το περίφημο σπήλαιο απογοητεύτηκαν, αλλά όσοι πήγαν για πρώτη φορά ευχαριστήθηκαν την περιήγηση στους σταλακτίτες και τους σταλαγμίτες, δημιουργήματα εκατοντάδων χιλιάδων χρόνων.

Το μεσημέρι φτάσαμε στην **Αερόπολη** όπου στις 17/3/1821 ξεκίνησε η ελληνική επανάσταση με τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, που το άγαλμά του δεσπόζει στην πλατεία του χωριού.

Εκεί σε μια πετρόχτιστη ταβερνούλα, φάγαμε τις "σπεσιαλιτέ" της Μανιάτικης κουζίνας.

Μετά το φαγητό όλοι ξεχύθηκαν στα μαγαζιά και στα κρεοπωλεία για να προμηθευτούν "λαλάγγια", "σύγκλινα" και "λουκάνικα" τα προϊόντα της περιοχής.

Γεμάτοι με σακούλες και ευχάριστες εικόνες από τα όσα είδαμε, μάθαμε και απολαύσαμε, πήραμε το δρόμο της επιστροφής για τον Πειραιά, με μια ενδιαμέση στάση για καφέ.

Στο πούλμαν οι αναμνήσεις άλλων εποχών, από τις κατασκηνωτικές περιόδους του Κρουνερίου, ήρθαν στο νου πολλών από μας που τις ζήσαμε. Τραγουδήσαμε και φωνάξαμε τις κραυγές μας, τελειώνοντας με το :

ΣΙΜΠΑΡΑΣΙ ΣΙΜΠΑΡΑΣΟΣ
ΣΙΜΠΑΡΑ ΜΠΑΡΟΥΜΠΑ ΣΟΣ,
ΟΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΙΑ,
ΦΑΡΟΣ ΜΕΣ ΣΤΗ ΣΚΟΤΕΙΝΙΑ,
ΣΙΝΑΣΟΣ !